

NOVA GORICA: Kristijan Guček, igralec v SNG Nova Gorica

Na odru je samo ena odločitev – se boš "slekel" ali ne

Številni, predvsem mlajši, ga poznajo iz televizijske komedije Čista desetka. Ljubitelji gledališča pa so ga v zadnjega pol leta lahko videli v predstavah Gozd, Timon Atenski in Morilec v SNG Nova Gorica, kjer je zaposlen kot igralec. Ni težko sklepati – to je Kristijan Guček.

V Morilcu - drami absurda Eugèna Ionesca - igra glavno vlogo, ki od njega terja dobro fizično in psihično pripravljenost. In kako vzdržuje kondicijo? "Kolesarjenje, tek, plavanje, meditacija." Ima poglobljen in premišljen pogled na življenje. Verjame, da v življenju ves čas izbiramo. Svoboda pa ni v tem, da izberemo kar koli in imamo možnost, da to dobimo, temveč v tem, da ničesar ne rabimo, ker že vse imamo. Misli, da človeka ne uresničujejo stvari, temveč njegov odnos do sveta.

Pogovor s Kristijanom Gučkom se je pretakal kot reka po skrivnostni strugi smisla, ki jo v sebi nosi vsak od nas.

► **Pravite, da kondicijo vzdržujete s športom in meditacijo. Čeprav poznamo različne načine za krepitev psihične moči, je meditacija za mnoge še vedno precej eksotična.**

"Zame je meditacija orodje, s katerim dosežem večjo stopnjo zavedanja; omogoča večje zaznavanje dogajanja in krepí intuicijo. Zavedanje je pravzaprav intenzivna pozornost. Nekateri meditacijo enačijo z nedelom, celo s spanjem, a je prav nasprotno: z njo dosežeš boljše zavedanje, večjo pozornostjo. Pogosto v vsakdanjem življenju delamo stvari nezavedno ali avtomatsko, denimo vsakodnevna običajna opravila. Boljše rezultate pa človek doseže s pozornostjo, kar pa zahteva vajo. Meditacija je samo eno od zelo dobrih sredstev, trening, da dosežemo notranji mir, ki je predpogoj in hkrati tudi posledica. Vsi včasih meditiramo, le da večina nezavedno."

► **Kako vi meditirate?**

"Se usedem in v približno 45-ih minutah naredim določene vaje. To storim trikrat ali štirikrat na teden. Največkrat doma, včasih pa tudi v naravi, ko grem, denimo, na Sabotin."

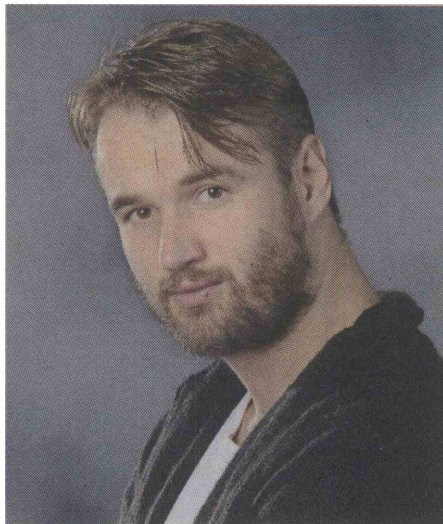
► **Se vam zdi, da ste zaradi meditiranja manj ranljivi in občutljivi?**

"Manj ranljiv da, obenem pa bolj občutljiv. Občutljiv sem na dražljaje, ne pa na čustvene reakcije ljudi. To je občutljivost, ki pomaga k boljšemu pogledu 'od zunaj', pripomore, da presežemo avtomatično delovanje, in spodbudi k ustvarjanju nečesa novega, npr. pomaga pri ustvarjanju gledališke vloge. Taka občutljivost koristi vsakemu, še posebej tistim, ki želijo biti ustvarjalni, saj lahko z njo dosežejo pri svojem delu presežek, kanček genialnosti."

► **Kaj vas je nagovorilo, da ste se posvetili meditaciji?**

"Lani, ko sem hudo zbolel, sem doživel prelomnico. Do tedaj sem deloval zelo emocionalno, uporniško, kot bi se zagnjal, preveč čustveno sem se odzival na dogodke, dejanja ljudi. Stvari so me lahko zelo navdušile ali zelo potrle. Preveč sem se ukvarjal z vsem drugim, samo s seboj ne. Življenje mi je sporočilo, da se je treba umiriti in spremeniti moje delovanje. Na meditiranje pa je vplivalo tudi letošnje potovanje po Indiji in nepalski Himalaji."

► **Kdaj vas je gledališče zasvojilo?**

Kristijan Guček

"Lahko si predstavljam, da bi v življenju počel tudi kaj drugega. Sem pa že od vstopa na akademijo izjemno vesel in hvalen, da se lahko ukvarjam z gledališčem, ki v sebi združuje več ustvarjalnih področij: arhitekturo, glasbo, dramatiko ... In prav v gledališču lahko človek odkrije in spozna veliko o samem sebi in ustroju življenja."

► **Kot član igralskega ansambla SNG Nova Gorica** ustvarjate na odru, ob tem pa ste igrali tudi pred kamerami. Kakšna je razlika v ustvarjanju?

"V gledališču igralec sodeluje v daljšem procesu, saj predstava nastaja približno dva meseca in ima bolj poglobljen ustvarjalni naboj, medtem ko je igranje pred kamerami intenzivnejše. Priprava se zgodi nekako mimo igralca. Srečaš se s soigralci, ki jih lahko poznaš le bežno, in po dveh krajših vajah že stopiš pred kamero. To od igralca terja hitre reakcije, spretnost in rutino, kar je v gledališču bolj v ozadju, seveda pa tudi tu koristi, če znaš hitro delati. Delo pred kamero je za igralca hvaležna izkušnja, saj spodbudi impulzivnost. Niso pa vsi dobri igralci pred kamero dobri tudi na odru in obratno. In včasih se nam zgodi, da nam ne gre ne pri enem in ne pri drugem."

► **Kaj je za vas čar igralskega poklica?**

"Ko stopiš na oder, ni pomembno, kaj imaš na sebi, kako izgledaš, koga poznaš. Ko stopiš pred gledalca, je pred tabo samo ena odločitev: ali se boš 'slekel' ali ne. Pomembno je samo, ali dejansko 'si'. Veliki igralci so tudi velike osebnosti. To ne pomeni, da nimajo napak; imajo jih, a si te

napake tudi priznajo. Težko delaš kot igralec, če ne poznaš svojih napak; včasih lahko prav iz napak zgradiš krasno vlogo."

► **S kakšnimi režiserji radi sodelujete?**

"Kot smo si različni igralci, so si tudi režiserji. Rad delam z različnimi režiserji, predvsem pa so mi zanimivi tisti, ki spodbujajo samoraziskovanje ter ustvarjajo svojo estetiko in poetiko. Verjamem v prihodnost slovenskega gledališča, saj je med mladimi režiserji kar nekaj takih, ki razmišljajo na svoj način in delajo dobro. Predstava Morilec je potrdila, da je eden takih režiserjev tudi Marko Čeh. Vesel sem, da sva se na najinem prvem srečanju pred leti na parkirišču na Trnovem v Ljubljani pošteno sprla okrog nekih gledaliških tem. Rekel sem mu: 'Hočem delati s tabo!' In tako človek preseneti še samega sebe."

► **Vam je težko jokati na odru?**

"Ni mi težko. Vprašam pa se, ali je v določeni situaciji res potrebno. Gledalci so tisti, ki naj bi prišli do očiščenja, do solza. Mislim pa, da se je na odru veliko težje iskreno smejati kot jokati."

► **Ali v zasebnem življenju znate odmisлити, da ste igralec?**

"Sem samo človek, ki opravlja svoj poklic, in nič več. Večna borba vsakega igralca je, koliko se bo identificiral z vlogo in se ji predal. Če ga preveč posrka, je lahko nevarno, saj nikoli ne veš, kdaj se bo ta val, na katerem srfaš, zlomil. Treba je pravi čas izstopiti. Če se val zlomi, te lahko zmelje. No, lahko pa rečemo tudi v Shakespeareovem slogu, da je ves svet oder in smo vsi ljudje igralci. Vsak ima svojo vlogo, celo več vlog - je partner, starš, prijatelj ... Igralci po tej logiki samo igramo, da smo igralci. (Smeh)"

► **Primerjava z valom je zelo poetična. Tudi kaj pišete?**

"Tudi. Ampak zdi se mi, da še ni čas, da pokukam v javnost. Kdo ve, nikoli ni prepozno."

DOMINIKA PRIJATELJ

Najdeni portreti

NOVA GORICA - Kinopatelje vabi

na spominodajalsko akcijo, s katero že četrtri odpirajo vrata nekdanjega mejnega prehoda na Erjavčevi ulici v Novi Gorici. Tokrat bo režiserka **Anja Medved** zbiralala fotografije sokrajanov in sokrajanov, ki se jih radi spominjamo zaradi drobnih junaštev, ki pa jih zgodovina običajno ne opazi. Osebni spomini nanje bodo za bodočo generacijo gradili subjektivno zgodovino dveh mest, ki ležita na istem mestu. Fotografije bodo zbiralali v petek, 6. decembra od 12. do 20. ure.